

Sygn. akt VIII U 4480/19

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia **14 sierpnia 2019 roku**, Zakład Ubezpieczeń Społecznych I Oddział w Ł., z urzędu, ustalił kapitał początkowy A. K., który wyniósł 90802,14 zł,

(decyzja k 47-48 akta ZUS)

Uznając powyższą decyzję za krzywdzącą, ubezpieczona A. K. , w dniu 20 września 2019 roku, złożyła od niej odwołanie, kwestionując, przyjęcie przez ZUS , z uwagi na brak list płac i kart wynagrodzeń , minimalnego wynagrodzenia za okres: 20.09.1978-31.12.1979r. , wnioskując o przyjęcie wynagrodzenia za ten okres, na podstawie , potwierdzonych, zaświadczeniem Rp-7 z dnia 20 września 1978 r., zarobków z lat 1980- 1981 i wyłączeniem , z podstawy wymiaru kapitału początkowego, roku 1989 , a uwzględnienie , na podstawie szacunkowego przyjęcia – roku 1979.

(odwołanie – k. 2)

W odpowiedzi na odwołanie, Zakład Ubezpieczeń Społecznych I Oddział w Ł., wniósł o jego oddalenie.

(odpowiedź na odwołanie – k. 24)

Decyzją z dnia **3 października 2019** znak (...), ZUS ustalił wysokość emerytury kapitałowej A. K. .

/decyzja k. 23 akt ZUS/

Odwołanie od decyzji, w dniu 7.11.2019r. złożyła A. K., kwestionując ustalenie wysokości okresowej emerytury kapitałowej od 1.07.2019r. to jest od dnia nabycia prawa do emerytury z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych w części średniej długości trwania dalszego życia dla osób w wieku równym wiekowi przejścia na emeryturę danego ubezpieczonego tj. wieku 60 lat – 260 miesięcy , wnosząc o skrócenie okresy wypłaty świadczenia do 120 miesięcy.

/odwołanie k. 3 akt VIII U 4959/19/

W odpowiedzi na odwołanie z dnia 9.12.2019r. ZUS wniósł o oddalenie odwołania

/odpowiedzi ZUS na odwołanie k. 19 akt VIII U 4959/19/

Zarządzeniem z dnia 16.12.2019r. obie sprawy zostały połączone celem łącznego rozpoznania i rozstrzygnięcia .

/zarządzenie k. 22 akt sprawy VIII U 4959/19/

Na rozprawie w dniu 11 marca 2020 roku, bezpośrednio poprzedzającej wydanie wyroku, wnioskodawczyni poparała oba odwołania, pełnomocnik ZUS zaś wniósł o ich oddalenie.

(e-protokół rozprawy z dn. 11.03.2020r. 00:4:41-00:4:58 płyta CD k 54)

Sąd Okręgowy w Łodzi ustalił następujący stan faktyczny:

A. K., de domo: J., primo voto : T., urodziła się (...). Z zawodu jest mechanikiem obróbki skrawaniem .

(bezsporne)

W okresie 20.09.1978-7.05.1985r. wnioskodawczyni była zatrudniona Zakładów (...) w Ł. , w pełnym wymiarze czasu pracy na stanowisku dziewiarza maszyn cylindrycznych .

(kserokopia świadectwa pracy k. 4 akt ZUS)

Wnioskodawczyni pracowała w systemie 3 zmianowym ,obsługiwała 5 maszyn dziewiarskich. Uzyskiwała wynagrodzenie , w systemie akordowym **czyli wysokość wynagrodzenia zależała od ilości tzw. belek dzianiny czyli kilogramów wyprodukowanej** dzianiny i ilości metrów . Brakarki ważyły bele dzianiny , selekcjonowały braki , które były odrzucane i nie były wliczane do wielkości produkcji danego pracownika (także wnioskodawczyni) w określonym przedziale czasu; nie było zapłaty – za zaistniałe braki. Ważone bele z dzianiną i odnotowywane : waga beli i długości metrów dzianin na tej beli. Brak dowodów ilości wyprodukowanej dzianiny (w zakresie wagi i długości)

Stawki postojowe na podstawie angaży:

od 20 września 1978r. – 10 zł. za godzinę ,

od 21 grudnia 1978r. do 31 grudnia 1979r. – 13 zł. za godzinę,

Składnikiem wynagrodzenia była premia. Brak , w aktach sprawy regulaminów wynagradzania i premiowania, brak Układu Zbiorowego Pracy..

(zeznania świadków : A. P. (1) , B. G. , wnioskodawczyni – e protokół rozprawy z dnia 11.03.2020r. , płyta CD k. 54, świadectwo pracy k. 4 akta ZUS, kserokopie angaży k. 39, 40 akt ZUS)

Wnioskodawczyni, w 1981r. przeniesiona została na oddział pracy lekkiej, z uwagi na ciążę. Urodziła córkę W. E. – 22.12.1981r. W okresie od 8.05.1982r. do 7.05.1985r. korzystała z urlopu wychowawczego.

(kserokopia dowodu osobistego k. 3, zeznania wnioskodawczyni – e protokół rozprawy z dnia 11.03.2020r. , płyta CD k. 54, świadectwo pracy k. 4 akta ZUS)

Wnioskodawczyni złożyła do akt ZUS oryginały zaświadczeń o zatrudnieniu i wynagrodzeniu w ZPDz. (...) za lata 1980 -1985 (z zaznaczeniem urlopu wychowawczego od 8.05.1982 do 7.05.1985 r. – bez wynagrodzenia)

(zaświadczenie o zatrudnieniu i wynagrodzeniu w ZPDz. (...) **za lata 1980 -1985**

k. 20 akt ZUS)

Ubezpieczona złożyła wniosek o ustalenie kapitału początkowego w dniu 18.03. 2003 roku.

(wniosek k. 1 akta ZUS)

W dniu 31.07.2003 roku Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w Ł. wydał decyzję o ustaleniu kapitału początkowego dla A. T.. Wysokość kapitału na dzień 1 stycznia 1999 roku wynosiła 68 050,40 zł, zaś wskaźnik wysokości podstawy wymiaru wynosił 60,15 %, obliczony z lat 1980-1982, 1985-1989, 1994-1995).

(decyzja k. 28 akta ZUS)

Ubezpieczona nie zaskarżyła powyżej decyzji.

(bezsporne)

W **dnia 17.02.2004 roku**, Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w Ł., uwzględniając wniosek A. T. z **dnia 14.09.2004r.** , o przyjęcie dodatkowo udowodnionego okresu nieskładkowego (urlopów wychowawczych) , wydał decyzję o ponownym ustaleniu kapitału początkowego dla A. T.. Wysokość kapitału na dzień 1 stycznia 1999 roku wyniosła 77 118,91 zł,

(wniosek k. 29, decyzja k. 33 akt ZUS)

Ubezpieczona nie zaskarżyła powyżej decyzji.

(bezsporne)

Ubezpieczona w dniu 25.03.2019 roku złożyła ponowny wniosek o ustalenie kapitału początkowego. Do wniosku załączyła kserokopie , umowę o pracę, umowę przestępną, angaż z dnia 16.01.1979r. , z akt osobowych nadesłanych przez Archiwum Zakładowe w Ł.

(wniosek k. 35 akta ZUS , umowa o pracę (...), umowa przestępna k. 39, , angaż z dnia 16.01.1979r. k. 40)

Decyzją z dnia z dnia 2. 04. 2019 roku Zakład Ubezpieczeń Społecznych I Oddział w Ł., ustalił ponownie kapitał początkowy A. K., który wyniósł 90802,14 zł. Wskaźnik wysokości podstawy wymiaru kapitału początkowego wyniósł 69,30 %, obliczony z lat : 1980-1982, 1985-1989, 1994-1995.

(decyzja k 43-44 akta ZUS)

Ubezpieczona nie zaskarżyła powyżej decyzji.

(bezsporne)

Zaskarżoną decyzją z dnia z dnia 14 sierpnia 2019 roku Zakład Ubezpieczeń Społecznych I Oddział w Ł., z urzędu, ustalił kapitał początkowy A. K., który wyniósł 90802,14 zł,

ZUS przyjął : okresy składkowe : 12 lata, 1 miesiąc, 19 dni tj. 145 miesięcy

okresy nieskładkowe: - 0 miesięcy, 28 dni

- okresy sprawowania opieki nad dziećmi: 8 lat 0 miesięcy 24 dni, zatem łącznie; 8 lat 1 miesiąc 22 dni.

Kapitał początkowy obliczono:

$293,01 \text{ zł} \times 72,88 \% \text{ (współczynnik proporcjonalny)} = 213,55 \text{ zł}$

$(145 \text{ miesięcy składkowych} \times 1,3 \%) : 12 \times 846,08 = 132,92 \text{ zł}$

$(96 \text{ miesięcy nieskładkowych} \times 1,35) : 12 \times 846,06 \text{ zł.} = 87,99 \text{ zł.}$

RAZEM = 434,46 zł

$434,46 \text{ zł.} \times 209 \text{ miesięcy (średnie dalsze trwanie życia)} = 90 802,14 \text{ zł}$

(decyzja k 47-48 akta ZUS)

Mając na uwadze materiał dokumentalny , kserokopie umów o pracę w Z.P.Dz. (...) i angażu , Sąd zarządzeniem z dnia 5 listopada 2019 r., zobowiązał ZUS, do hipotetycznego wyliczenia kapitału początkowego wnioskodawczyni , ponownie ustalonego decyzją ZUS z dnia 14.08.2019r. , z przyjęciem, do ustalenia podstawy wymiaru , dochodu, stanowiącego podstawę wymiaru składek na ubezpieczenie społeczne – w najkorzystniejszym wariantcie : z, wybranych lat z okresu ubezpieczenia -

z uwzględnieniem udokumentowanych wynagrodzeń

oraz z przyjęciem wynagrodzenia z : Zakładów (...) w Ł. , (gdzie wnioskodawczyni była zatrudniona w okresie 20.09.1978-7.05.1985r.) , na podstawie angażu:

od 20 września 1978r. – 10 zł. za godzinę ,

od 21 grudnia 1978r. do 31 grudnia 1979r. – 13 zł. za godzinę, z uwzględnieniem normatywnego, obowiązującego w tych okresach, wymiaru czasu pracy

(zarządzenie k. 29)

Pismem z dnia 28.11.2019r., ZUS podał, że uwzględniając angaże, ZUS obliczył, na podstawie tych angaży czyli od 20 września 1978r. – 10 zł. za godzinę , od 21 grudnia 1978r. do 31 grudnia 1979r. – 13 zł. za godzinę,

wynagrodzenie za 1978r. wysokości 6659,75 zł., co dało wskaźnik wysokości podstawy wymiaru za ten rok – 34,07%, a za rok 1979r. wynagrodzenie w kwocie – (...), wskaźnik 47,67 % . Po wykonaniu hipotetycznego wyliczenie kapitału początkowego, ZUS poinformował, że **nadal najkorzystniejszym jest wskaźnik wysokości podstawy wymiaru** – 69,30% z lat: 1980-1982, 1985-1989, 1994-1995.

Oryginalna dokumentacja znajduje się w aktach ZUS k. 49-53 akt ZUS.

(pismo ZUS k. 32)

Zaskarżoną decyzją z **dnia 3 października 2019** znak (...), ZUS ustalił wysokość **emerytury kapitałowej** A. K. w kwocie - 308,20 zł. . ZUS wyjaśnił, że wysokość okresowej emerytury kapitałowej stanowi iloraz kwoty środków zewidencjonowanych na subkoncie ustalonych na ostatni dzień miesiąca poprzedzającego miesiąc , od którego przyznano okresową emeryturę kapitałową tj. 80132,32 zł. i średniego dalszego trwania życia dla osób w wieku równym wiekowi przejścia na emeryturę tj. wieku 60 lat – 260 miesięcy , o którym mowa w art. 26 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych. Prawo do emerytury kapitałowej wygaśnie z dnia 16.06.2024r., chyba że prawo do tej emerytury wygaśnie wcześniej . Wpłata emerytury kapitałowej podlega zawieszeniu , gdyż wnioskodawczyni kontynuuje zatrudnienie.

/decyzja k. 23 akt ZUS/

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie dokumentów, załączonych do akt sprawy, dokumentów zawartych w aktach organu rentowego, zeznaniach świadków A. P. (2) i B. G. oraz wnioskodawczyni . Sąd dał wiarę zeznaniom zarówno świadków , jak i wnioskodawczyni , w zakresie obejmującym wynagrodzenia wnioskodawczyni w latach 1978, 1979, oraz 1980, 1981 . Świadkowie jednoznacznie zeznały , że nie pamiętają wysokości wynagrodzeń wnioskodawczyni, nie pamiętają , nawet, własnych wynagrodzeń , albowiem – praca świadczona była w systemie akordowym i zależała od ilości belek dzianiny, natomiast ani – norm ani faktycznych ilości wyprodukowanej dzianiny , ani nawet dokładnych stawek godzinowych, ani wysokości premii , co jest usprawiedliwione wpływem czasu od przedmiotowych wydarzeń (wpływ ponad 40 lat) . Świadkowie zeznały, że były inne składniki wynagrodzeń np. premie, deputaty węglowe, ale wysokości tych składników, nie pamiętały Podobnie wnioskodawczyni , także , z uwagi na wpływ czasu , nie pamiętała szczegółów swoich wynagrodzeń , w spornym okresie.

Sąd Okręgowy w Łodzi zważył, co następuje:

W świetle zebranego w sprawie materiału dowodowego odwołania wnioskodawczyni, od obu zaskarżonych decyzji, nie są zasadne .

Zgodnie z treścią **art. 174 ust. 1** ustawy z dnia 17 grudnia 1998 roku o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz. U. z 2018 r., poz. 1270), kapitał początkowy ustala się na zasadach określonych w art. 53, z uwzględnieniem ust. 2-12.

Natomiast, zgodnie z ust. 2 tego przepisu, przy ustalaniu kapitału początkowego przyjmuje się przebyte przed dniem wejścia w życie ustawy:

- 1) okresy składkowe, o których mowa w art. 6,
- 2) okresy nieskładkowe, o których mowa w art. 7 pkt 5,
- 3) okresy nieskładkowe, o których mowa w art. 7 pkt 1-3 i 6-12, w wymiarze nie większym niż określony w art. 5 ust. 2.

W myśl ust. 3 w/w przepisu podstawę wymiaru kapitału początkowego ustala się na zasadach określonych w art. 15, 16, 17 ust. 1 i 3 oraz art. 18, z tym że okres kolejnych 10 lat kalendarzowych ustala się, przed dniem 1 stycznia 1999 roku.

Według ust. 3b w brzmieniu obowiązującym od dnia 1 października 2013 roku (w związku z wejściem w życie ustawy z dnia 21 czerwca 2013 roku o zmianie ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych), jeżeli okres wskazany do ustalenia podstawy wymiaru kapitału początkowego obejmuje rok kalendarzowy, w którym ubezpieczony pozostawał w ubezpieczeniu społecznym na podstawie przepisów prawa polskiego jedynie przez część miesięcy tego roku, do obliczenia stosunku sumy kwot podstaw wymiaru składek i kwot, o których mowa w art. 15 ust. 3, w okresie tego roku do przeciętnego wynagrodzenia, przyjmuje się sumę kwot przeciętnego miesięcznego wynagrodzenia, ogłoszonego za ten rok kalendarzowy, odpowiednią do liczby miesięcy pozostawania w ubezpieczeniu.

Natomiast w myśl ust. 7 analizowanego przepisu, do obliczenia kapitału początkowego przyjmuje się kwotę bazową wynoszącą 100 % przeciętnego miesięcznego wynagrodzenia w II kwartale kalendarzowym 1998 roku. Ustęp 8 powyższego przepisu stanowi, że przy obliczaniu kapitału początkowego część kwoty bazowej wynoszącej 24 % tej kwoty mnoży się przez współczynnik proporcjonalny do wieku ubezpieczonego oraz okresu składkowego i nieskładkowego, osiągniętego do dnia 31 grudnia 1998 roku.

Zgodnie, natomiast, z treścią ust. 8, przy obliczaniu kapitału początkowego część kwoty bazowej wynoszącej 24% tej kwoty mnoży się przez współczynnik proporcjonalny do wieku ubezpieczonego oraz okresu składkowego i nieskładkowego, osiągniętego do dnia 31 grudnia 1998 roku, według wskazanego w nim wzoru.

W związku z treścią, zacytowanych przepisów, można stwierdzić, iż kwota kapitału początkowego zależy od długości udowodnionych okresów składkowych i nieskładkowych przebytych przed 1 stycznia 1999 rokiem, podstawy wymiaru oraz współczynnika proporcjonalnego do wieku ubezpieczonego, który służy do obliczenia tzw. części socjalnej.

W myśl art. 24 ust. 1 ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych Ubezpieczonym urodzonym po dniu 31 grudnia 1948 r. przysługuje emerytura po osiągnięciu wieku emerytalnego, **wynoszącego co najmniej 60 lat dla kobiet** ,i co najmniej 65 lat dla mężczyzn, z zastrzeżeniem art. 46, 47, 50, 50a, 50e i 184.

W rozpoznawanej sprawie, wnioskodawczyni kwestionując, przyjęcie przez ZUS , z uwagi na brak list plac i kart wynagrodzeń , minimalnego wynagrodzenia za okres: 20.09.1978-31.12.1979r. , wnioskując o przyjęcie wynagrodzenia za ten okres, na podstawie , potwierdzonych, zaświadczeniem Rp-7 z dnia 20 września 1978 r., zarobków z lat 1980- 1981 i wyłączeniem z podstawy wymiaru kapitału początkowego, roku 1989 , a uwzględnienie , na podstawie szacunkowego przyjęcia – roku 1979. Wnioskodawczyni zakwestionowała wysokość przyjętego za podstawę obliczeń kapitału początkowego wynagrodzenia i przyjęcie przez ZUS , wynagrodzenia minimalne , zamiast – faktycznie osiąganego wynagrodzenia za pracę w okresie 20.09. 1978 – 31.12.1979.

W toku niniejszego postępowania Sąd, na podstawie dokumentacji osobowej wnioskodawczyni , ustalił z przyjęciem, do ustalenia podstawy wymiaru , dochodu, stanowiącego podstawę wymiaru składek na ubezpieczenie społeczne – w najkorzystniejszym wariantcie : z, wybranych lat z okresu ubezpieczenia -

z uwzględnieniem udokumentowanych wynagrodzeń

oraz z przyjęciem wynagrodzenia z : Zakładów (...) w Ł. , (gdzie wnioskodawczyni była zatrudniona w okresie 20.09.1978-7.05.1985r.) , na podstawie angaży:

od 20 września 1978r. – 10 zł. za godzinę ,

od 21 grudnia 1978r. do 31 grudnia 1979r. – 13 zł. za godzinę, z uwzględnieniem normatywnego, obowiązującego w tych okresach, wymiaru czasu pracy

(zarządzenie k. 29)

Pismem z dnia 28.11.2019r., ZUS podał, że uwzględniając angaże, ZUS obliczył, na podstawie tych angaży czyli od 20 września 1978r. – 10 zł. za godzinę , od 21 grudnia 1978r. do 31 grudnia 1979r. – 13 zł. za godzinę,

wynagrodzenie za 1978r. wysokości 6659,75 zł., co dało wskaźnik wysokości podstawy wymiaru za ten rok – 34,07%, a za rok 1979r. wynagrodzenie w kwocie – (...), wskaźnik 47,67 % . Po wykonaniu hipotetycznego wyliczenie kapitału początkowego, ZUS poinformował, że **nadal najkorzystniejszym jest wskaźnik wysokości podstawy wymiaru** – 69,30% z lat: 1980-1982, 1985-1989, 1994-1995.

Oryginalna dokumentacja znajduje się w aktach ZUS k. 49-53 akt ZUS.

Sąd zważył, że zgodnie z § 21 ust. 1 Rozporządzenia Ministra Pracy i Polityki Społecznej z dnia z dnia 11 października 2011 roku w sprawie postępowania o świadczenia emerytalno-rentowe i (Dz. U. Nr 237 poz. 1412) środkiem dowodowym, stwierdzającym wysokość wynagrodzenia, dochodu, przychodu oraz uposażenia przyjmowanego do ustalenia podstawy wymiaru emerytury lub renty są zaświadczenia pracodawcy lub innego płatnika składek, legitymacja ubezpieczeniowa lub inny dokument, na podstawie, którego można ustalić wysokość wynagrodzenia, dochodu, przychodu lub uposażenia.

Wskazana tu regulacja, wyrażona także w poprzednio obowiązującym Rozporządzeniu Rady Ministrów z dnia 7 lutego 1983 roku w sprawie postępowania o świadczenia emerytalno - rentowe i zasad wypłaty tych świadczeń (Dz. U. Nr 10 poz. 49 ze zm.) wyznacza kierunek postępowania dowodowego, nie oznacza to jednak, aby wysokość uzyskiwanego uposażenia nie mogła być wskazana i w inny sposób, tak przy pomocy pisemnych środków dowodowych pochodzących od pracodawcy, czy też nawet dowodów pośrednich, nie wyłączając zeznań świadków – aczkolwiek, wskazujących wprost na wysokość wynagrodzenia danego zainteresowanego (tak m. in. SN w wyroku z 25.07.1997r. - II UKN 186/97, OSNAP 1998/11/324 a także SA w Warszawie wyrok z dnia 4.03.1997r. - III AUa 105/97, Apel. W-wa 1997/2/7 SA w Rzeszowie z dnia 27.06.1995 - III Aur 177/95, OSA 1996/10/32, czy SA w Białymstoku III Aur 294/93, PS - wkład. 1994/3/6).

Należy podkreślić, iż Sąd Pracy i Ubezpieczeń Społecznych nie jest związany ograniczeniami dowodowymi określonymi dla dowodzenia przed organami rentowymi, co wynika z treści art. 473 k.p.c. i sprawia, że każdy fakt może być dowodzony wszelkimi środkami, które Sąd uzna za pożądane i ich dopuszczenie za celowe.

Sąd przeprowadził postępowanie dowodowe obejmujące analizę zeznań świadków: A. P. (2) i B. G. , analizę dostępnej dokumentacji, związanej z okresami zatrudnienia wnioskodawczynie z Z.P.Dz. (...), co dało podstawę do oceny prawidłowości zaskarżonej decyzji z dnia 14.08.2019r. , w świetle postawionych jej zarzutów.

Świadkowie jednoznacznie zeznali , że nie pamiętają wysokości wynagrodzeń wnioskodawczynie, nie pamiętają , nawet, własnych wynagrodzeń , albowiem – praca świadczona była w systemie akordowym i zależała od ilości belek dzianiny, natomiast ani – norm ani faktycznych ilości wyprodukowanej dzianiny , ani nawet dokładnych stawek godzinowych, ani wysokości premii , co jest usprawiedliwione wpływem czasu od przedmiotowych wydarzeń (wpływ ponad 40 lat) . Świadkowie zeznali, że były inne składniki wynagrodzeń np. premie, deputaty węglowe, ale wysokości tych składników, nie pamiętały Podobnie wnioskodawczynie , także , z uwagi na wpływ czasu , nie pamiętała szczegółów swoich wynagrodzeń , w spornym okresie.

Wysokości wynagrodzenia lub danego składnika wynagrodzenia nie można ustalać w sposób przybliżony, ale pewny, na podstawie konkretnego dokumentu bądź jego kopii, który zachował się w dokumentacji osobowej ubezpieczonego. Chodzi tutaj o umowy pracę czy angaże, w których zawarte są dane, dotyczące wynagrodzenia. W takim wypadku,

uwzględnić można składniki wynagrodzenia, które są pewne, wypłacane były w danym okresie, stałe i w określonej wysokości (por. wyrok Sądu Apelacyjnego we Wrocławiu z dnia 18 stycznia 2012 r., III AUa 1555/11, LEX nr 1113058).

Przeprowadzone postępowanie dowodowe ma na celu ustalić taką wysokość wynagrodzenia, jaką wnioskodawczyni niewątpliwie otrzymywała.

Z dokonanych ustaleń wynika, że wnioskodawczyni w spornym okresie 20.09.1978-31.12.1979r. otrzymywała wynagrodzenie akordowe, będąc zatrudnioną w Zakładach (...) w Ł., w pełnym wymiarze czasu pracy na stanowisku dziewiarza maszyn cylindrycznych.

Z dokonanych ustaleń wynika, że wnioskodawczyni pracowała w systemie 3 zmianowym, obsługiwała 5 maszyn dziewiarskich. Uzyskiwała wynagrodzenie, w systemie akordowym **czyli wysokość wynagrodzenia zależała od ilości tzw. belek dzianiny czyli kilogramów wyprodukowanej** dzianiny i ilości metrów. Brakarki ważyły bele dzianiny, selekcjonowały braki, które były odrzucane i nie były wliczane do wielkości produkcji danego pracownika (także wnioskodawczyni) w określonym przedziale czasu; nie było zapłaty – za zaistniałe braki. Ważone bele z dzianiną i odnotowywane: waga beli i długości metrów dzianin na tej beli. Brak dowodów ilości wyprodukowanej dzianiny (w zakresie wagi i długości); wnioskodawczyni nie udowodniła konkretnych kwot premii.

Stawki postojowe na podstawie angaży:

od 20 września 1978r. – 10 zł. za godzinę,

od 21 grudnia 1978r. do 31 grudnia 1979r. – 13 zł. za godzinę,

Składnikiem wynagrodzenia była premia. Ale, brak, w aktach sprawy regulaminów wynagradzania i premiowania, brak Układu Zbiorowego Pracy.

Ale, przyjęte na tej podstawie tych angaży czyli od 20 września 1978r. – 10 zł. za godzinę, od 21 grudnia 1978r. do 31 grudnia 1979r. – 13 zł. za godzinę,

wynagrodzenie za 1978r. wysokości 6659,75 zł., co dało wskaźnik wysokości podstawy wymiaru za ten rok – 34,07%, a za rok 1979r. wynagrodzenie w kwocie – (...), wskaźnik 47,67%. Po wykonaniu hipotetycznego wyliczenia kapitału początkowego, ZUS poinformował, że **nadal najkorzystniejszym jest wskaźnik wysokości podstawy wymiaru** – 69,30% z lat: 1980-1982, 1985-1989, 1994-1995.

Natomiast, z dokonanych ustaleń wynika, że wnioskodawczyni, **w 1981r.** przeniesiona została na oddział pracy lekkiej, z uwagi na ciężę. Urodziła córkę W. E. – 22.12.1981r. W okresie od 8.05.1982r. do 7.05.1985r. korzystała z urlopu wychowawczego.

Nie jest możliwe obliczanie wysokości emerytury wyłącznie na podstawie twierdzeń wnioskodawczyni, ile mogła zarabiać w okresie 20.09.1978-31.12.1979r., w oparciu o dokumentację z lat następnych. **Ile zarabiała faktycznie, w systemie akordowym, w tym czasie, nie zostało udowodnione.**

Obowiązek przedstawienia dowodów spoczywa na stronach (art. 3 k.p.c.), a ciężar udowodnienia faktów mających dla rozstrzygnięcia sprawy istotne znaczenie (art. 227 k.p.c.) spoczywa na stronie, która z faktów tych wywodzi skutki prawne (art. 6 k.c.). Stanowisko takie zawarł Sąd Najwyższy w wyroku z dnia 17 grudnia 1996r. sygn. akt I CKU 45/96 (opubl. OSNC z 1997r., z.6-7, poz.76). Podobnie, w wyroku z 7 października 1998 r., II UKN 244/98, OSNAPiUS 1999, nr 20, poz. 662, Sąd Najwyższy stwierdził nawet, że od 1 lipca 1996 r. nastąpiło zniesienie zasady odpowiedzialności sądu za wynik postępowania dowodowego, także w sprawach z zakresu ubezpieczeń społecznych.

W niniejszej sprawie Sąd przeprowadził pełne postępowanie dowodowe obejmujące analizę zeznań świadków i dokumentacji związanej z okresem pracy wnioskodawczyni, co pozwoliło w sposób wszechstronny przeanalizować zasadność jej żądania. na podstawie tych angaży czyli od 20 września 1978r. – 10 zł. za godzinę, od 21 grudnia 1978r.

do 31 grudnia 1979r. – 13 zł. za godzinę, wynagrodzenie za 1978r. wysokości 6659,75 zł., co dało wskaźnik wysokości podstawy wymiaru za ten rok – 34,07%, a za rok 1979r. wynagrodzenie w kwocie – (...), wskaźnik 47,67 % . Po wykonaniu hipotetycznego wyliczenie kapitału początkowego, ZUS poinformował, że **nadal najkorzystniejszym jest wskaźnik wysokości podstawy wymiaru – 69,30% z lat: 1980-1982, 1985-1989, 1994-1995.**

Podobny pogląd zaprezentował Sąd Apelacyjny w Łodzi, w uzasadnieniu wyroku z dnia 15 marca 2006 roku, zapadłego w sprawie o sygnaturze akt III AUa 1096/05, wskazując, iż ujemne konsekwencje, związane z trudnościami w dokumentowaniu wysokości wynagrodzeń z lat odległych nie powinny obciążać wyłącznie ubezpieczonych, jednakże nie można również odpowiedzialności za taki stan rzeczy przenosić wyłącznie na Zakład Ubezpieczeń Społecznych. Ustawowym wymogiem jest bowiem wykazanie przez ubezpieczonego konkretnych kwot otrzymanych przez niego zarobków, jako podstawy wymiaru składek na ubezpieczenie emerytalne i rentowe lub ubezpieczenie społeczne, przy czym nie może istnieć tu żaden stan niepewności co do wysokości.

Odnosnie do zaskarżonej decyzji z dnia 3.10.2019r.

Zgodnie z **art. 24 ustawy z dnia 21.11.2008r.** o emeryturach kapitałowych (Dz. U z 2018r. poz. 926) wysokość okresowej emerytury kapitałowej stanowi iloraz kwoty środków zewidencjonowanych na subkoncie ustalonych na dzień, o którym mowa w art. 8 pkt 2, i średniego dalszego trwania życia, o którym mowa w art. 26 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych.

Zgodnie z art. 7 ust. 2 cyt. Ustawy - emerytura kapitałowa przysługuje członkowi OFE do dnia ukończenia 65 roku życia.

Podstawą prawną do przyjęcia średniego dalszego trwania życia jest **Komunikat Prezesa Głównego Urzędu Statystycznego z dnia 25.03.2019r.** w sprawie tablicy średniego dalszego trwania życia kobiet i mężczyzn (M.P. z dnia 29.03.2019r. M.P .2019.279) .

Brak podstaw do skrócenia okresu wypłaty świadczenia do 120 miesięcy , gdyż prawo do emerytury kapitałowej wygaśnie z dniem 16.06.2024r. (**art. 7 ust. 2 cyt. Ustawy**) , chyba, że prawo do tej emerytury wygaśnie, wcześniej . Ponadto - wypłata emerytury kapitałowej podlega zawieszeniu , gdyż wnioskodawczyni kontynuuje zatrudnienie.

Wobec powyższego, Sąd Okręgowy, na podstawie art. 477¹⁴ § 1 k.p.c. orzekł, jak sentencji.

Zarządzenie: odpis wyroku zraz z uzasadnieniem doręczyć wnioskodawczyni (pouczenie k. 52 , płyta CD k. 54)